

صحيفة الحسن عليه السلام

[289] از گفتارش بسیار ناراحت شده و نمی توانستم خود را کنترل کنم - تا آنکه سخن

عبد الله بن جعفر و عبد الله بن عباس را در فضیلت امام حسن و حسین علیهما السلام و آنچه از پیامبر صلی الله علیه و اله در فضیلت ایشان شنیده بودند را نقل می کند، تا آنجا که گوید: معاویه گفت: ای حسن علیه السلام تو چه می گویی؟ فرمود: ای معاویه! سخن من و گفتار ابن عباس را شنیدی، ای معاویه تعجب از تو و از کم حیائی تو و جرأت بر خداوند است، آنجا که گفتی: خداوند طاغوت شما را کشت و خلافت را به جایگاه او (معاویه) رسانید، ای معاویه آیا تو معدن خلافتی نه ما؟ وای بر تو ای معاویه و به سه نفری که قبل از تو بودند و تو را در این جایگاه نشاندند، و این سنت را برایت مهیا نمودند، سخنی می گویم که تو شایسته آن نیستی، اما می گویم تا فرزندان پدرم که در اینجا حاضرند بشنوند: مردم در امور بسیاری با هم اتفاق نظر دارند و در آن مسائل بین ایشان اختلاف و کشمکش و جدائی نیست: بر گواهی به وحدانیت خداوند و رسالت پیامبر، و نمازهای پنجگانه، و زکات واجب، و روزه ماه رمضان، و حج خانه خدا و موارد بسیاری از واجبات الهی که قابل شمارش
